

Nr 95
Detsember

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht



2022

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

Jõulunäidend

Oli päev enne jõule. Kogu klass otsustas saada koolis kokku, et koos aega veeta. Kõik olid kohal peale Rauno ja Raveli. Kui Rauno pool tundi hiljem saali uksest sisse astus, jäid kõik teda vaatama. (Kadri astub sammu ette)

Kadri: Rauno, mis juhtus? Miks sa näed välja, nagu sa oleks mitu päeva nutnud?

(Rauno üritab teha rõõmsamat nägu, kuid puhkeb nutma)

Rauno: Kõik mu vaev on olnud ilma asjata. Kõik on läinud!

Kadri: Mis on läinud?

Rauno: Mu youtube'i videod on läinud...

(Kaimar hakkab kõval häälel naerma, samal ajal kui teised Raunot lohutada üritavad.)

Varsti oli see vahejuhtum unustatud, kuniks järsku..

Ingrid: Mu õnne toov kivi on pinalist kadunud.

Kadi: Kõik mu pliiatsid ja vildikad on kadunud!!!!

Kaimar: Metsa, mu telefoni ei saa internetiga ühendada.

(Lumme ütleb omaette, kuid samas kõval häälel)

Lumme: Seda tegid päkapikud!

Lisete: Päkapikke ei ole olemas!

Triin: Mu esimese hobuse hobuseraud on kadunud.

Lisete: Ma ei leia oma telefoni. Emps saab nii kurjaks.

(Laura märkab midagi punast akna taga)

Laura: Seal on.....

Laura: Need on päkapikud seal akna peal!!

(Kõik olid väga üllatunud, sest aknal oligi näha päkapikke!)

Lumme: Ma ju ütlesin, et seda tegid päkapikud ja te ei uskunud mind!

(Kogu klass pani pead kokku ja otsustas minna päkapikkudele järele.)

Kõik: Võtame need päkapikud kinni!!

(Kõik peale Lumme ja õpetaja läksid päkapikkudele järele. Kaimar, kes oli ilma oma telefonita hulluks minemas, sammus kõigi ees.)

(Õpilased lahkuvad lavalt, lavale jääb Lumme ja tuleb ka õpetaja Sirje, kellel on seljas noortepärased riided ja ees tumedate klaasidega prillid.)

Sirje: Ohh, aga kus siis kõik teised on?

Lumme: Päkapikke otsivad!

Sirje: Oled sa ikka kindel?

Lumme: Täiesti kindel.

(Õpetaja oli segaduses, aga ei lasknud ennast sellest häirida. Õpetaja ja Lumme tantsivad koos lavalt minema ja laval on ringselt päkapikud ning neile lähenev 8. klass.)

(Päkapikud tantsivad ringselt, kuniks kõige kurjem märkab õpilasi.)

Triin: Te ei vaja neid asju, kuniks olete üksteisele olemas. Te olete liiga lahku kasvanud ja tegite lõpuks midagi koos.

Liis Saarepera, 9. klass



2.....

Minu imeline suvi

Suve alguses käisin ma Daniel Levi kontsedil. See oli üpris lühike kontsert. Me pidime sõitma selleks Holstre-Polli vabaajakeskusesse, aga kontsert oli väga äge.

Ma lugesin suvel Harry Potterit, aga ma ei jõudnud veel raamatut läbi lugeda. Mul on neli Harry Potteri raamatut.

Suvel müüsin ma palju jäätist. Ma tegin ühe heategevusliku jäätisemüügi. Jaanipäeval müüsin jäätist Suislepas ja Tánassilma rahvamajas. Heategevuslikul müügil loosisin välja Võrtsu Sahvri viiekümneeurose kinkekaardi. Iga päev aitasin oma emal väikest öde hoida. Vahest niitsin ka muru.

Iga päev käisin ma ujumas. Jões oli vesi kakskümmend viis kraadi soe. Mulle meeldis käia kajakiga sõitmas. Õhtuti sõitsin ma jalgrattaga. Päeval harjutasin hundiratast ja sildringi. Vahepeal käisin ka kalal.

Adeele Soovere, 5. klass

Käisime oma isa ja venna ja isa sõbraga Hiiumaal, kus käisime kalal ja jahil. Kalale läksime juba teisel päeval, aga ei saanud ühtegi kala. Järgmine päev läksime jahile, aga ei näinud ühtegi looma. Teisel päeval jahtides nägime hirve, kitse ja siga. Jäjekordselt jäime ilma saagit.

Tegime suvel isaga väga palju rabarberimahla ja kirsimahla.

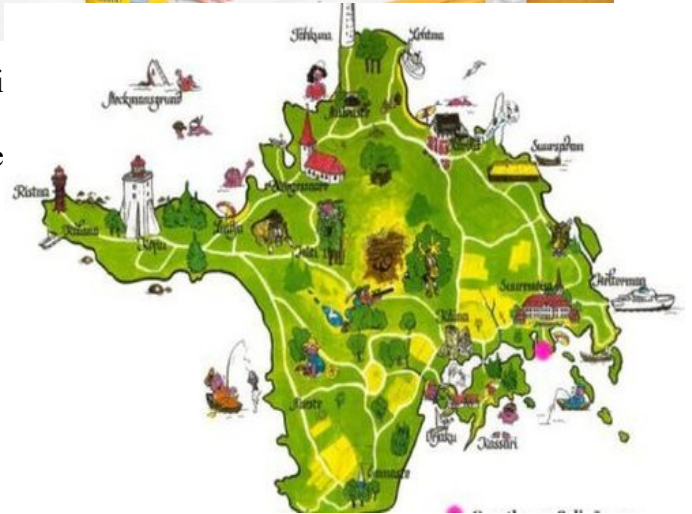
Käisime isa sõbra juures külas. Seal oli väga lahe. Saime ATV ja krossikaga sõita. Veel käisime saunas ja ujumas. Pärast grillisime liha ja praadisime kartulit.

Käisime isaga koosikrossimatkal. Olime seal kolm päeva. Esimene päev sõitsime 10 km. Õhtuks olin väga väsinud ja jäin magama. Teisel päeval olid võistlused, aga meie ei osalenud. Kolmandal päeval saime kõik niisama sõita.

Emil Vainoja, 5. klass

Käisin suvel Toril hobusekasvanduses, seal oli üks meie sõbra hobune, ta võistles täkkudega, seal olid ka märad võistlemas. Seal oli ka hobuste muuseum, seal oli esimese Tori hobuse skelett. Seal oli hästi palju hobuseid. Siis käisime kaks korda Tori poes, ostsime jäätist ja juua. Seal sai ka ratsutada, aga meie ei saanud, sest me ainult külastasime. Siis seal oli Eesti raskeveokas, ta vedas hästi suurt hobusevankrit, kus oli inimene peal.

Gloria Poolakese, 5. klass

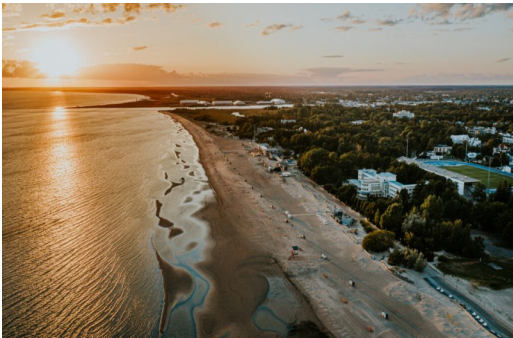


.....

Minu imeline suvi

Mulle meeldis suvel kõige rohkem pidada oma sünnipäeva. Kõik klassi tüdrukud peale Pille, Kendra ja Gloria tulid kohale. Me mängisime kulli, peitust ja rääkisime juttu. Ma käisin ka teistel sünnipäevadel. Brigitte, Evelyni, Dagmari ja Gloria sünnipäevadel. Kõik olid väga toredad ja saime palju mängida. Ma külastasin ka kino, vaatasin seal „Minion 2”. Lugesin ka raamatut, see oli väga põnev, sest seal olid mõrvad ja detektiivid, selle nimi on „Lasse ja Maia detektiivbüroo”. Ma aitasin emal tööd teha: koristasin, kastsin kasvuhoones taimi, korjasin mustikaid, pesin nõusid, niitsin muru ja korjasin vaarikaid. Kõige rohkem meeldis mulle korjata marju, sest kogu aeg sai mõne suhu pista. Ma läksin Paidesse ja tõin sealt oma kutsika ära, ta on Saksa lambakoer. Panime talle nimeks Domingo, see on hispaania keeles pühapäev. Mängisin temaga iga päev ja meil oli koos nii tore. Vahepeal tegin trenni, käisin jooksmas ja ujusin. Ma ujusin Pärnus mere ääres, Viljandi järves, Võrtsjärves ja Tännassilmas. Kokkuvõttes meeldis mulle mu suvi väga, see oli nii lahe ja tore.

Isabella Abdalla, 5. klass



Ma käisin Pärnus vanaema juures. Seal käisime jalutamas, näitusel, kunstimuseumis ja muudes kohtades. Kui vihma hakkas sadama, siis mängisime toas kaarte, vaatasime telekat ja lahendasime sudokut. Olime seal kolm päeva. Ma aitasin oma emal marju korjata, küpsetada, nõusid panna masinasse ja lilli kasta. Mulle väga meeldis küpsetada, sest see oli hea tunne, kui teised kiitsid mind.

Suvel külastasime perega ka Hiiumaad. Veetsime seal aega kolm päev. Tutvusime Käina Tuuletorni elamuskeskusega, oli päris põnev. Vaatasime üle Sääre tirpi, see oli väga ilus koht ja seal elasid lahtiselt hobused, neid oli palju. Ööbisime Orjaku sadamas ja nautisime head toitu.

Ma käisin Adeel külas ja tema käis mul. Kui me minu juures olime, siis käisime ujumas tiigis, aga siis me läksime kohe välja, sest vesi oli seekord väga külm. Kui Adeele hakkas ära minema, siis jooksis mu koer Akira temale järele ja ma pidin talle järele minema.

Suvel mängisin tennist üks kuu ja tegin teisi asju. Näiteks käisin Pärnus surfirannas ujumas. Seal oli palju inimesi ja oli palav ilm.

Ma käisin kinos vaatamas ”Käsilased 2”. See oli põnev ja äge. **Katariina Laur, 5. klass**



Käisin Pärnus mere ääres, kus oli nii pehme liiv ja nii suured lained, sai palju ujuda. Käisin ka veel Tivolis, kus läksin ühele karussellile, mis oli natuke õudne. Palju aega veetsin sõpradega õues mängides. Käisin ka maal vanaemal ja vanaisal külas. Neil suri vana koer ära, kes oli 15-aastane ning nad said uue koera. Ühe öö, kui ma olin oma sõbral Vanessal külas, magasime batuudil. Veel käisin ma ka erinevatel laatadel, millest kõige põnevam oli näomaaling. Ja ühel isegi müüsin oma emaga jääjooki ja masinajätist. **Kendra Gustavson, 5. klass**

Reis Palangasse

Reisipäevik

1. päev

Hakkasime 1. augusti hommikul kell üheksa Läti poole sõitma. Lätis oli mõtteks minna Tarzani seiklusparki, kuid vihma sadas ja see plaan jäi ära. Vaatasime ka laste mängumaale, aga Sander väänas oma jala esimese 10 min jooksul välja. Siis leidsime ühe spaa sealt lähedalt, aga kui sinna jõudsime, öeldi meile, et see spaa on esmaspäeviti kinni. Edasi läksime enda ööbimiskohta peale 5 tundi sõitmist, selleks oli kämping, eemal oli mets, kus kasvas palju mustikaid. Öhtul käisime pitsat söömas, hiljem käisime veel poes hommikusööki ostmas ja öösel mängisime veel natuke võrkpalli.

2.päev

Hommikul sõime ning hakkasime kohe Riia poole sõitma. Sõit oli päris pikk, sõitsime ju siiski Jurmala veekeskusesse. Seal oli hiiglaslik järjekord juba enne veekeskuse avamise kellaaega. Jurmalas oli väga palju torusid tuubita ja tuubiga alla laskmiseks, lastenurkasid. Oli ka vooluga bassein, kus said hõljuda oma tuubiga, lainete ja vihмага bassein ning VR bassein, mis oli kahjuks kinni. Seal oli ka toru, mis viib sind suurde potti, milles hakkad keerlema koos tuubiga ja kui jõuad alla välja, siis sealt läheb edasi väike toru lõppu (kutsutakse vetsupotiks). Tund aega hiljem avati ka õueala, kus olid veel ekstreemsemad torud ja veidi leebemad liumäed. Õuealal oli ka väike batuut, mille



keskelt purskas vett välja, batuudi otsa sai kõiega ja seal peal võis hüpata nagu batuudil ikka, aga see oli nii libe, et kõik kukkusid sealt kogu aeg alla vette. Üks inimene hüppas mu taha ja kukkusin nii rängalt, et mu jala tagumise külje alt oli täiesti lilla.



3. päev

Kuna me sõitsime teisel päeval 3h ööbimiskohta, olime Leedule palju lähemal ja sõita järgmisesse ööbimiskohta oli ainult umbes 100 km. Sinna jõudes läksime randa, see oli Pas Daivas asuv kämping. Rannas saime aru, et ujume Läänemeres, aga keegi tegelikult väga ujuma ei tahtnud minna, sest vesi oli umbes 17° ja suured lained olid. Ujuma mineku asemel sõelusin veest välja kõige ilusamaid kive.

4. päev

Hommikul läksime randa ja olime seal umbes poole viieni öhtul, kõik said päikese käes põletada. Pärast randa läksime veel sööma kohvikusse ja hiljem avastasime Palangat nelja inimese rattaga. Õues oli 30° ja keegi ei jaksanud midagi rohkem teha.

5. päev Hommikul vara hakkasime sõitma Klaipédasse, sealt läksime praamiga ühele poolsaarele. Sõitsime umbes 40 km saare lõppu ja hakkasime tagasi tulles saart avastama. Käisime vaatamas liivaluiteid, nõiamäge ja lõpuks mõtlesime minna delfinaariumisse delfiini showd järg lk 5

Reis Palangasse

vaatama ning seejärel ka meremuuseumisse, kus olid suured akvaariumid. Parkimisega oli palju probleeme. Meid sõidutati hobusega 30 € eest delfinaariumisse.



Showle jõudes ei olnud seal ainult delfiinid, olid ka merilõvid, kes igasuguseid trikke ja hüppeid oskasid teha. Üks delfiin isegi joonistas pildi juhendaja abiga. Meremuuseumis oli akvaarium kaarena üle pea ja seal ujusid paljud erinevad kalad.

6. päev

Päeva alustasime sõiduga botaanikaaeda, seal oli suur kasvuhoone, erinevad puud, lilled. Seal olid veel kanad, kuked, merisead ja üks kits. Edasi kõndisime merevaigumuseumisse. Seal oli mitu erinevat tuba täis merevaigust ehteid, kujusid ja muid päris elus kasutatavaid asju, näiteks piip, kabelaud koos kabenuppudega või mängutraktor. Seal oli ka lihtsalt klaasi taga suuri puhtaid merevaigutükke või siis merevaigutükke, kus oli sees ämblik, kärbes, sipelgas, linnusulg. Hiljem sõitsime promenaadile, mis oli kilomeeter pikk. Sain seal igasuguseid sööke proovida, ehteid osta, 9D filmi vaatamas käia ja isegi vaaterattal käisin ära. Mere ääres oli tuul nii suur, et kaugemad lained olid 2meetrised ja ujuma ei võinud minna.

7. päev

Päev oli plaanitud šoppamiseks, sest sõitsime hiiglaslikku kaubanduskeskusesse Akropolisse. Šoppasime seal kokku natuke üle seitsme tunni ja teisele korrusele ei jõudnudki. Selline oli meie viimane päev Leedus.

Lisete Enders, 9. klass



Kolmas klass käis Tartus Kunstmuuseumis

Kas oled kunagi mõelnud, milline võiks välja näha sinu autoportree? Millised oleksid sinu tuju kirjeldavad jooned: triibulised, lainelised, üksteisega kattuvad või eraldiseisvad? Kas sa oled rohkem nagu Pantalone või Pierrot? Kõigile neile küsimustele leidsid 3. klassi lapsed vastused Tartu Kunstmuuseumist, kus külastasid projekti “Kunst loob lähedust”, vaadates Ado Vabbe maale.



Ühel viimasel oktoobrikuu hommikul ootasid meid Tartu Kunstmuuseumi töötajad, kes tutvustasid meile, kes on Ado Vabbe, millist kunsti ta loonud on ning kas ka meie ise võiksime midagi sarnast luua. Saime teada, mida tähendab sõna autoportree (ei, see pole pilt autost) ning panime iseenda portree nähtamatu raami sisse. Uurisime, kas pildil, kus on ainult erinevat värvi jooned, näeme kujundeid ühtemoodi. Selgus, et ühel ja samal pildil nägid mõned lapsed dinosaurust, teised merd või ookeani,

kolmandad aga inimest. Proovisime ka ise oma hetkeemotsioone joonte abil väljendada. Kõige domineerivam emotsioon oli nälg, aga lapsed oskasid ka seda paberile panna. Seda, kas meie klassi ühistöö sobiks Ado Vabbe kunstiteoste kõrvale riputada, saab uurida 3. klassi seinalt.

Järgmiseks rändasime gruppides maalide maailma: osad meist külastasid maalilist Eestimaad, teised kaljust Hispaania rannikut, kolmandad sattusid valgust täis Pariisi. Rääkisime ka teistele oma seiklustest ja kutsusime neid endaga kaasa. Viimaks leidsime ennast teatrimaailmast, kus uurisime erinevaid tegelasi ja milliseid emotsioone nad väljendasid. Proovisime ka oma hetketuju väljendada ning oma kaaslastele edasi anda. Olime üllatunud, vihased, hirmunud ja ehmatanud. Lõpetasime aga suure kallistusega iseendale.



Suur aitäh Tartu Kunstmuuseumile ning Tartu 2024 korraldajatele, tänu kellele oli meil võimalik sellest projektist osa saada!

Tsitaate lastelt:

Mairo: „Seal oli lahe, seal olid ilusad maalid!!”

Elna: „Oli normaalne ja lahe.”

Selma: „Mul oli kogu aeg kõht tühi.”

Mari Kaldmäe - 3. kl juhataja



Intervjuu õpetaja Malle Pisareviga

1. Miks otsustasite just Kalmetu Põhikooli õpetajaks tulla?

Nägin pikemat aega osalise koormusega vene keele õpetaja otsimise kuulutust. 1979. aastal asusin vene keele õpetajana tööle Tsirguliina Keskkoolis ja see tuli päris hästi välja, miks mitte taas korrata head kogemust. Kalmetu Kool asub mu koduvallas, päris täiskohaga töötada ei tahaks, osaline koormus sobis. Noored hoiavad pea ja mõtted korras.

2. Millistes koolides olete olnud varem õpetaja?

Tsirguliina Keskkoolis, Viljandi Kesklinna Koolis 40 aastat.

3. Millised on Teie hobid ja millega tegelete vabal ajal?

Käsitöö ja ehete valmistamine. Aed lillemajandusega on ka tore.

4. Miks otsustasite hakata just õpetajaks?

Vene keele praktilise oskuse omandasin kolme aastaga Kohtla-Järvel. Grammatika teadlikkus tuli töö käigus lapsi õpetades, samal ajal ise õppides. Tütrel tervise huvides tuli vahetada elukohta puhtama õhuga piirkonda. Maal oli töökohtade leidmine keeruline. Kohalik kool vajab vene keele õpetajat ja nii pöördusingi sõbranna õhutusel direktori poole, teadmata mis on kool ja kes on õpilane. Konkurssi ega töövestlust tol ajal polnud, rõõmustati iga tulija üle. Väga aitasid mind haridusosakonna metoodik ja inspektor ning tegid ettepaneku kahe ja poole kuu möödudes anda lahtine tund Valgamaa kutseta vene keele õpetajatele. Sain aru, et kool on minu tee. Lapsed on kogu aeg olnud koostööpartnerid. Oskan neid kuulata ning näha, mida nad ootavad. Keskkooli klassijuhatajana tegime õpilastega koos üliägedaid ja tol ajal isegi natuke lubamatuid asju. Osadega neist olen siiani Facebooki kaudu kontaktis ja kirjavahetuses. Nad lähenevad 60 eluaastale.

5. Kas jutustaksite ühe põneva loo, mis Teile pähe tuleb?

Keskkooli lõpuklassis vene kirjanduses tuli Sergei Jessenini luuletusest "Kiri emale" kaks salmi pähe õppida. Üks poiss ütles, et õppimata, põhjust pole. Sai "2". Järele ka ei vastanud, taas "2". Kevadel lõpueksam vene keeles. Nimetatud poiss valis pileti ja taas Jessenin ning sama luuletus. Pidin minestama. Vastamisel luges ta KOGU luuletuse, mis on väga pikk, peast ette. Sain aru, et juba esimesel vastamisel oli tal luuletus peas, kuid noormees (19) otsustas oma õpetajalt (24) natuke tähelepanu saada.

6. Millist muusikat Teile meeldib kuulata?

Pigem melodilist. Avastades midagi põnevat, annan seda ka õpilastele vaadata-kuulata. Ise eelistan klassikat. Muusikatükk peab kõnetama.

7. Kuidas Teile meie kool meeldib?

Armas, täis helgeid mälestusi. Õppisin siin plokkflööti mängima ja viisin läbi rütmika kursuse muusikaõpetajatele. Ükskord olin koolimajas kella kaheni öösel koos kooli endise muusikaõpetajaga - panime näitust üles. Koolimaja on puhas, lapsed toredad, töökaaslased toetavad, sõbralikud, naerumaiad.

8. Missugune õpilane olite kooli ajal ise?

Pigem tunnis tasane ja natuke kartsin õpetajaid. Põhikooli ajal kirjutasin vihikuid ümber, sest sain aru, et ilu on oluline. Loovaid ideid tuli pähe ohtrasti. Kuulasin tunnis hoolega, kõik jäi meelde, enamasti tegin kodus vaid kirjalikke ülesandeid. Samal ajal klassivälistes tegevustes olin väga aktiivne: balletitunnid, muusikakool, rahvatants, laulukoor, solistina ülesastumised, ühiskonnateaduste ring, luulekavades esinemine, keskkoolis ansamblilaul, lugesin väga palju raamatuid. Kiusatud polnud, ise kunagi kedagi ei kiusanud. Omasin kindlat sõpruskonda. Liider polnud, kuid esineda mulle meeldis.

Intervjueeris Ron-Revon Vaarend, 9. klass



Intervjuu uue algklassiõpetajaga – Anne Voltšek

1. Miks otsustasite hakata just õpetajaks?

Mind puudutas saatuse sõrm 7. klassis. Õppisin siis Viljandi 4. 8. klassilises koolis (praegune Kesklinna Kool), kui tähistati õpetajate päeva. Asendusõpetajatest tuli puudus ja mul õnnestus üht algklassi õpetada. See sai määravaks mu elukutse valikul. Olin varem juba mõelnud, kui mind suviti maale tädi juurde viidi. Tahtsin väga koos oma vanematega puhkust veeta. Mõtlesin siis, et minu lapsed peavad kindlasti teistsugust suve nautida saama. Muidugi mõjutasid mind eeskujud: minu õpetajad Ene Luik, Reet Sinimaa, huvijuht Margot Thaal. Kui õpetajate seas poleks kohanud sellist inimlikkust, poleks minust õpetajat saanud. Tahtsin saada heaks õpetajaks.



2. Millistes koolides olete olnud varem õpetaja?

Lõpetasin Tartu Pedagoogilise Kooli ja minu kõige esimeseks töökohaks sai Viljandi Valuoja Põhikool. Alustasin pioneerijuhina (huvijuhina). Klassiõpetaja kohta ei jätkunud, tunde andsin, päris rooste minna ei lastud. Kooli direktor Toivo Luik ütles, et kui Tallinna Pedagoogika Instituudi ära lõpetan, siis vaatab edasi. Kui Tallinna Ülikooli diplom taskusse sai, olin huvijuhina end koolitanud, üles töötanud ega tahtnudki enam klassi, kuigi direktor sõnapidaja mehana mulle seda pakkus. Valuojas töötasin, kuni haridusreform selle kooli pildilt kustutas – 27 aastat. Väga vana ajaloo ja traditsioonidega kool lakkas olemast.

Kui Valuoja kadus, hakkas tormijooks linna teiste koolide vabadele töökohtadele. Tormasin minagi, Ülikooli diplom näpu vahel, võetigi vastu Jakobsoni Kooli klassiõpetajaks. Hiljem selgus, et tänu diplomile saingi selle töö. Kuna valik oli suur, keskenduti õpetaja kvalifikatsiooninõuetele.

Järgmine haridusreform reformis mu uue valiku. Läksin taas ülikooli, et õppida erivajadustega laste õpetajaks. Sellest johtuvalt saigi minu uueks kooliks Heimtali Põhikool, kus töötasin õpiabiklassi õpetajana.

3. Miks otsustasite tulla just Kalmetu Põhikooli õpetajaks?

Siin ma nüüd olen! Alati, kui mööda sõitsin, teadsin, et see on väga tore kool. Miks Kalmetu, ju on mängus see sama saatuse sõrm. Tunnen siit koolist päris mitut õpetajat. Elu lihtsalt läheb nii, et kohtud taas, tunnend äratundmisrõõmu ja lased sellel tundel end kanda elu parematesse päevadesse.

4. Kuidas Teie meie kool meeldib?

Muidugi meeldib. Tunnen kõikjal meeskonda. Oluline on koostöö, mõistmine, küünarnukk ja seljatagune – see kõik on minu hinnangul siin olemas, ilma milleta ei saa ükski kool areneda ega normaalselt toimida. Tahan olla üks selle terviku lülidest ja anda endast parim nii õpilastele, kolleegidele kui vanematele.

Kõik meeldib, üritused alates 1. septembriga, milline eriline perekondlik algus. Pereaev – oleks tahtnud sel päeval ise laps olla. Maastikumäng, õpetajate päev, kui õpetajad ja 9. klass vihtusid koos tantsu, nii et higimull otsa ees. Lustlik ja asjalik koolipere.

Ja trepist üles minnes, terve sein on aken, kui päike sealt mind puudutas, siis mõtlesin: Anne, sa oled õiges kohas...

5. Millised on Teie hovid ja millega tegelete vabal ajal?

Vabal ajal ma lihtsalt olen. Seda, lihtsalt olemist, on minu jaoks väga-väga tarvis. Kodus ma reeglina koolitööd ei tee. Püüan siin ära teha, palju jaksan.

Ega hobide jaoks hetkel väga aega ega võimalust pole. Nii ruttu läheb pimedaks. Mind maandab muld. Nii kui käed mullaseks saavad, on rahu majas. Mul on päris palju roose. Sügishooldus on veel tegemata, aga praegu on neid talveunne veel vara saata. Kevadel õitsevad peenardel tulbid. Mul on päris palju erinevaid sorte. Kevad ongi tegelikult mu lemmikaastaeg. Külvasin kunagi muru sisse suvalistesse kohtadesse krookuseid. Nii tore on nende värve ja õitsemist oodata.

Intervjuu uue algklassiõpetajaga – Anne Voltšek

6. Millist muusikat Teile meeldib kuulata?

Meeldib kvaliteetne ja sõnumit kandev muusika. Mõned lemmikud: Bee Gees Wedding Day, Pussycat Teenage Queenie, Audrey Landers Manuel Goodbye, Bryan Adams, Rod Stewart, Stid All For Love.

Eesti artistidest Tõnis Mägi, Siiri Sisask, Alike Milova. Tegelikult on kõik laulud ja esitajad ok, sõltub meeleolust, peaasi et nad ei ole Merlyn Uuskülad.

7. Kas räägiksite ühe kõige huvitavama loo, mis Teile pähe tuleb?

Oli aeg, kui kodus veel töötasin. Laual vedelesid kooliasjad ja 1. klassi nimekiri. Ühel õhtul helises telefon, võõras number, võtan vastu: „Tere, mina olen Joosepi isa, kas Joosepile peab vitsa andma?”

Mina kohe paanikas ja lohutama, et head lapsed kasvavad vitsata ja targutasin pedagoogilist kasvatusjuttu pealegi. Tema ikka, et peab karistama. Lõpuks hakkab naerma – minu tütre mees tegi ämmale vimka, ma ei tundnud üldse häälest ära.

Läks aeg edasi, augusti lõpus jälle imelik kõne: „Stella ei taha üldse lugeda.“

Mina, et Leo, mis nalja sa jälle teed, iga nali on ainult üks kord naljakas, räägi parem, kas järgmisel nädalal juubelile läheme, kas teeme kingituse kõik koos, kas üldse teatasid ära, et ikka läheme?

Telefonist jälle: „Ma olen meelitanud ja preemiaid pakkunud, olen sundimisest täiesti väsinud, suvi saab läbi, no ei loe!“

Mina jätkan: „Hea küll, Leo, tule rollist välja, aitab küll!”

Ja siis telefonist: „Ma olen ausõna Stella isa!“

Kas see nüüd mu elu kõige huvitavam lugu oli, aga naljakas oli see kindlasti.

Soovin kõigile põnevaid väljakutseid ja tarka äratundmist eluteel.

Kõik, mis meiega juhtub, juhtub põhjusega.

Me ei tea kunagi,

millal lõpeb järjekordne lugu meie elus.

Kuid seni, kuni see kestab,

nautigem igat hetke ja oleme lihtsalt õnnelikud.

õpetaja Anne Voltšek

Intervjueeris Ron-Revon Vaarend, 9. klass



Haug Välk

Muinasjutt

Elas kord üks haug, kelle nimi oli Välk, kellele meeldis teisi kalu süüa ja kiiresti ujuda.

Üks päev leidis ta endale sõbra ahvena, kelle nimi oli Triibu ning talle meeldis trikke teha ja väikseid kalu süüa. Nad said headeks sõpradeks ja tegid kõike koos. Üks päev, kui nad mänguväljakule läksid, leidsid nad suure ussipuntra. Mõlemal hakkas suu vett jooksuma. Nad ujusid usside juurde ja hakkasid sööma. Triibu tundis suus mingit teravat asja ning ta proovis seda välja sülitada, aga see jäi talle suhu kinni. Triibu hakkas üles poole hõljuma ja ta tõmmati veest välja.

Tuli välja, et see terav asi oli konks ja kalamees püüdis ta kinni. Triibu karjus korduvalt appi, kuni Välk veest välja hüppas ja krabas Triibu uime ja tõmbas ta vette tagasi. Triibul oli suus valus ning nad läksid arsti juurde ja ravisid ta terveks.

Välk oli Triibu jaoks kangelane ja nad elasid õnnelikult elu lõpuni.

Indrek Joann Voit, 5. klass

Perepäev Kalmetul

Karolin Mäe, mida Teie siin müüte?

Siin on erinevad siirupid, saialillesalvid, taimeteed, seguteed, šokolaadimuffinid ja kuklid.

Kui ostad muffini, saad tasuta tee juurde. Tee üksi maksab 30 senti.

Kes on need valmistanud?

Muffinid olen ise valmistanud, teed on vanaema firmalt.

Kas Te retsepte raatsite avaldada?

Näiteks angervaksasiirup koosneb angervaksa õitest, angervaksaõie tõmmisest, sidrunimahlast. Siirupit lisatakse erinevatele magustoitudele maitse andmiseks.



Mootorrattaklubi president Loog, millega teie klubi tegeleb?

Klubi tegevus on lihtsalt üks meestekogu, keda ühendab ühine huvi mootorrattad ja nendega sõitmine.

Kui palju on klubis liikmeid?

See on üks küsimus, millele üks õige enesest lugupidav klubi mitte kunagi ei vasta.

Kui sageli Te koos sõitmas käite?

Kui ilm lubab, sõidame ka kehvemate ilmadega ja kui kutsutakse mingitele motoklubi üritustele. Talvel me ei sõida üldse, kuna meil on erinevaid tüüpi mootorrattaid, millega ei saa sõita talvel.

Mida Te tulite siia täna tegema?

Meid kutsuti külla, et inimesed saaksid näha meie peeneid mootorrattaid ja eks me oleme ise vähe edevad ka ja tahame oma mootorrattaid näidata ning pakkuda neile ka väikest sõitu.

Kätrin, kust olete saanud sellise idee teha kalakunsti?

Seda me kasutasime sisevete festivali ajal õpitoa raames, kui oli vaja välja mõelda üks õpituba ja siis me guugeldasime ning leidsime sellise põneva asja ja mõtlesime, et miks mitte proovida.

Kuidas Teil täna läinud on, kas on palju inimesi käinud?

Täna vist on juba viies inimene ja päris hästi on läinud.

Mitu kala on Teil täna kaasas?

Pakun, et umbes 15 erinevat kala. Põhhiselt latikat, nurgu, üks koha ja ahven.

Kas olete need kalad ise püüdnud?

Ei ole. Aga mul isa on kalur.



Riigikogu liige Sulev Kannimäe, mis on Teid täna siia toonud ja kuidas Teie jaoks see päev kulgeb?

Perepäev ja tulin siia koos laste ja lastelastega ning loodame, et päev kulgeb hästi.

Ulve Kannimäe, kuidas Teie jaoks päev kulgeb?

Ilm on ilus ja teatrietendus hakkab varsti lastele ja siin on väga palju huvitavaid tegevusi. Lapselaps ootas juba hommikust saati, millal saab tulla siia Perepäevale

Perepäev Kalmetul

Intervjuu logopeed Aitaga

Mis on Teie tänane ülesanne?

Minu tänane ülesanne on see, et ma pean vaatama, kuidas need väikesed lapsed oma batuudi harjutustega hakkama saavad.

Kas see on väga raske ülesanne?

See pole üldse raske, neil on vanemad kaasas ja kõrval toeks.

Kas Te tahaksite ka ise sellele batuudile minna?

Väga tahaks, aga mõõdud ja kilogrammid ei sobi.

Kuidas Te olete tänase päevaga rahule jäänud?

Ma olen väga rahul, täna on imeilus ilm, väga palju lapsi ja lapselapsi ning palju vanemaid.

Intervjuu Vibuklubi treeneriga

Kas Te räägiksite lähemalt oma klubist ja kus see asub?

Vana-Võidu Vibuklubi, Viljandi Spordikool ja põhiliselt tegutseme Viljandi Kaare koolis, aga meil on ka oma võistkond Puiatu Vibuklubi, kus suvel toimuvad treeninglaagrid lastele, kus toimuvad võistlused platsi ja maastiku peal.

Kas klubisse kuulumiseks peab olema Robin Hood või Wilhelm Tell?

Ei pea, tahtmine peab olema lihtsalt ja huvi peab olema.

Kuidas on tänane päev läinud?

Rahulikult, et ütleme, oleks ilm võib-olla ilusam, siis oleks rahvast ka rohkem.

Auastmelt olen ma veebel ehk Eesti Kaitseväe vanemallohvitser Imre Kold ja minu teenistuskoht on kaitseliit Sakala Malev.

Mis varustus siin on?

See kõik, mis siin välja on pandud, kuulub sõduri tavavarustuse hulka.

Mis need täpsemalt on?

Siin on varuvorm, külmaks ajaks paks kampsun, soe aluspesu, kaks puhast T-särki, villased sokid, hügieenitarbed, killuvest, rakmed, labidas, kiiver ja relv. Sõdurivarustusse kuulub tegelikult veel asju.

Mida Kaitseliit teeb?

Kaitseliit on vabatahtlik riigikaitsealine organisatsioon, mille liikmed õpivad omast vabast ajast riigi kaitsmist.

Kas õpilased saavad ka Kaitseliitu kuuluda?

Õpilased saavad kuuluda Kaitseliidu noorteorganisatsiooni Noored Kotkad või Kodutütred, kus õpetatakse siis samamoodi eluks vajalikke oskusi.

Kas täna on väga suur huvi olnud?

Ütleks nii, et täna on huvi olnud üle keskmise.



Kunstnik Heiki Vaher, kuidas on Teil tänane päev läinud?

Tänane päev on olnud rahulik ja vaikne, et joonistame koomikseid ja kaks noort usinat õpilast on käinud, kes on juba edasi liikunud ja ootame järgmisi.

Mis on koomiksite tegemise saladus?

Ütleks, et koomiksi tegemise saladus on sisu.

Intervjueeris Ron-Revon Vaarend, 9. kl, pildid

Johanna Maria Topolev 8. kl



Kalmetu koolinoorte eksperiment üllatas

Kalmetu Põhikoolis on pea aasta aega väldanud KIK rohetehnoloogia projekt „Dress don't stress”. Tegu on sisutiheda keskkonnaprojektiga, mis keskendub rõivatööstuse pahupoolele.

Üheteistkümne kuu vältel on toimunud stiilinädal, teemakohane dokumentaalfilmide kuu, on osaletud põnevates töötubades Olustveres ja Vana-Võidus ning külastatud Humana peasorteerimisjaama Harjumaal, Tallinna Jäätmete Taaskasutuskeskust ning juurest leheni põhimõttel toimivat restorani Fotografiska.

Uurides ja kogudes teadmisi tekstiili eluringlusest, viisid Kalmetu kooli õpilased õpetaja Viigi Tiitsu juhendamisel läbi eksperimendi „Mullast võetud”. Maikuu kaevati maasse erinevad tekstiilid, märgistati ala, võeti mullaproovid ja jäeti neljaks kuuks maasse. Septembri lõpus ootas õpilasi põnev väljakaevamine, mille käigus selgus, kui suurel määral laguneb looduslikes tingimustes lina, vill, puuvill, samet, viskoos ja sünteetika. Saime kinnituse, et mida tehislikumalt on kiud toodetud, seda vähem tekstiil laguneb.

Tõdesime, et targalt riietumine ei tähenda mitte lihtsalt taaskasutust, vaid ka targalt riiete valimist. Eelistama peaks nahasõbralikke looduslikke materjale, mille hilisem järeltöötlus on keskkonnasõbralik ja vähem aeganõudev. Nagu katse tõestas, ei lagune tehislik materjal (nt sünteetika, viskoos) looduses kiiresti, tekitades lademetes prügi ja probleeme järelkäitlusega. Prügilat külastades nägime, et sinna jõudnud kasutatud riided ladestatakse kogu muu olmeprügiga suurde mäkke.

Mida siis sünteetiliste kangastega peale hakata? Raskesti lagunevate tekstiilide ümbertöötlemise saadust kasutatakse näiteks tekkide ja patjade täitematerjalina või ka isolatsioonimaterjalina.

Keskmine inimene kasutab igapäevaselt vaid 20% oma riidest. Need 20% riideid võiksid olla loodussõbralikest materjalidest ja ajatult stiilsed. Ajatult stiilsed riided on ka valmimas projekti raames käivitunud õmblusringis, kus tuunitakse vanu rõivaid ja jagatakse teadmisi efektiivsest taaskasutusest. Neljapäeval, 24. novembril kell 18.00 toimub Kalmetu koolis moeshow "Dress like hoovilaps", kuhu on oodatud Viljandi valla koolinoored.

Projekti rahastab Eesti Vabariik. **Tekst ja pilt Kalmetu Põhikooli huvi- ja projektijuht Karin Mägi**



Kalmetu Sõna toimetused: ene@kalmetu.vil.ee, Ene Toomsalu, Karin Mägi, Helina Matusorg, Ron Revon Vaarend, Merili Kulper, Johanna Maria Topolev, Lisete Enders, Liis Saarepera, Adeele Soovere, Emil Vainoja, Gloria Poolakese, Isabella Abdalla, Katariina Laur, Kendra Gustavson